

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych

COM(2010) 759 wersja ostateczna – 2010/0364 (COD)

(2011/C 218/24)

Sprawozdawca: **Richard ADAMS**

Rada, w dniu 27 stycznia 2011 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 18 stycznia 2011 r., postanowiły, zgodnie z art. 43 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych

COM(2010) 759 wersja ostateczna – 2010/0364 (COD).

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 6 kwietnia 2011 r.

Na 471. sesji plenarnej w dniach 4–5 maja 2011 r. (posiedzenie z 4 maja) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 156 do 6 – 10 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 EKES z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja wykorzystuje zmianę tych rozporządzeń spowodowaną przez traktat lizboński, by wprowadzić środki upraszczające. Niemniej jednak te punkty upraszczające dotyczą głównie administracji, podczas gdy nadal konieczne jest ogólne uproszczenie rozporządzeń odnoszących się do ekologicznych rolników i producentów.

1.2 Komitet zauważa, że w swojej ostatniej opinii CESE 357/2011 w sprawie *wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez EFRROW* przedstawił szczegółowe uwagi związane ze skutkami dostosowania uprawnień delegowanych i wykonawczych Komisji oraz że propozycja ta zatwierdza podejście do tych uprawnień przedstawione przez Komisję.

1.3 Komitet uważa, że grupy doradzające Komisji w zakresie wprowadzania w życie aktów, w szczególności organizacje pozarządowe i podmioty, powinny nadal odgrywać taką samą rolę.

1.4 Komitet sugeruje, że nowe unijne logo produkcji ekologicznej, o ile opatrzone nim są produkty ekologiczne pochodzące spoza UE, powinno różnić się kolorem.

2. Kontekst opinii

2.1 Niniejsza opinia dotyczy dokumentu COM(2010) 759, jest to wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych. Celem tego rozporządzenia jest dostosowanie uprawnień wykonawczych Komisji ustanowionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 na ten sam

temat do rozróżnienia między uprawnieniami delegowanymi a wykonawczymi Komisji, wprowadzonego w art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

2.2 Artykuły 290 i 291 TFUE przewidują poprawki do procedur decyzyjnych między Komisją Europejską, Radą i Parlamentem Europejskim w związku z warunkami wchodzenia w życie aktów ustawodawczych UE.

2.3 W dużej części rozporządzenia zajęto się niewielkimi poprawkami do poprzedniego rozporządzenia w sprawie znakowania ekologicznego, a w szczególności wprowadzono odniesienia do siedmiu nowych artykułów (art. 38 a–g). Artykuły te określają „konkretne definicje odnoszące się do zakresu” w ramach uprawnień delegowanych.

2.4 Konkretne punkty są opisane jako zasady produkcji, takie jak wymogi wobec podmiotów gospodarczych oraz zezwolenia na stosowanie produktów i substancji, unijne logo produkcji ekologicznej; jak również kwestie dotyczące systemów kontroli np. audyt jednostek i organów kontrolnych.

3. Uwagi szczegółowe

3.1 Chociaż rozporządzenie to ma ograniczony zakres i w dużym stopniu techniczny charakter, zrozumienie obecnego stanowiska wobec produkcji ekologicznej jako części składowej wspólnej polityki rolnej wymaga krótkiego wyjaśnienia. Definicja rolnictwa „ekologicznego” została opracowana, dopiero gdy nowoczesne metody rolnictwa zaczęły w dużym stopniu zastępować systemy tradycyjne. Obecnie jest ono postrzegane jako forma rolnictwa wykorzystująca przede wszystkim płodozmiar, nawozy zielone, kompost oraz biologiczną kontrolę

szkodników, aby zachować wydajność gleby i kontrolować szkodniki. Wyklucza ono lub poważnie ogranicza wykorzystanie fabrycznych nawozów, pestycydów (do których zalicza się herbicydy, insektycydy i fungicydy), regulatorów wzrostu roślin takich jak hormony, antybiotyków dla zwierząt hodowlanych, dodatków do żywności oraz organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

3.2 Modele produkcji ekologicznej były zakorzenione w zasadach ekologicznych, w lokalnych, regionalnych i krajowych tradycjach oraz, do pewnego stopnia, w wartościach filozoficznych. W związku z tym w Europie stosowano wiele różnych podejść. Na początku lat siedemdziesiątych, w odpowiedzi na „europeizację” oraz zwiększone zainteresowanie i popyt, liczne krajowe ochotnicze ekologiczne organizacje kontrolne rozpoczęły poszukiwanie wspólnych punktów odniesienia. W latach osiemdziesiątych, w odpowiedzi na żądania konsumentów, hodowców, przetwórców i detalistów, Komisja rozpoczęła prace nad zharmonizowaniem zasad produkcji ekologicznej w ramach wspólnej polityki rolnej. Doprowadziło to do powstania rozporządzenia w sprawie roślin (1991 r.)⁽¹⁾ oraz zwierząt hodowlanych (1999 r.)⁽²⁾.

3.3 Niemniej jednak stopień ciągłego zróżnicowania filozofii ekologicznej i podejścia ekologicznego, wraz z pojawieniem się producentów globalnych, wymagał ciągłych dostosowań, modyfikacji i opracowywania rozporządzeń UE⁽³⁾. Najnowszym przykładem takiego opracowania było przyjęcie w roku 2010 nowego europejskiego logo produkcji ekologicznej oraz rozporządzeń wspierających⁽⁴⁾.

3.4 Obecnie rozporządzenia dotyczące produkcji ekologicznej ustanawiają jednolite, podstawowe normy dla wszystkich podmiotów. Jest to istotny segment rynku – niemal 5 %

ziem uprawnych w UE przeznaczonych jest na rolnictwo ekologiczne, a wartość sprzedaży produktów posiadających świadectwo ekologiczne wynosi 18 miliardów EUR⁽⁵⁾. Obok logo UE można eksponować ustalone prywatne logo uznanych krajowych organów kontroli, które może wskazywać konsumentom, że zastosowano dodatkowe kryteria. Komitet zauważa, że obecne rozporządzenie proponuje poprawki mające na celu uproszczenie ustawodawstwa, ich zakres jest ograniczony, a ich charakter jest techniczny.

3.5 Komitet szczegółowo wyraził swoje poglądy dotyczące dalej idących skutków art. 290 i 291 w opinii CESE 357/2011 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez EFRROW.

3.6 W tym przypadku oraz w ramach ciągłego procesu dążenia do skonsolidowania rozporządzeń ekologicznych, Komitet wyraża aprobatę wobec podejścia do uprawnień delegowanych i wykonawczych przedstawionych w proponowanym rozporządzeniu Komisji. Niemniej jednak Komitet pragnie przedstawić następujące uwagi.

3.7 Grupy doradzające Komisji w zakresie wprowadzania w życie aktów, w szczególności organizacje pozarządowe i podmioty, powinny nadal odgrywać taką samą rolę. Produkcja i marketing produktów ekologicznych nadal jest złożoną dziedziną, która skorzysta na szerokim reprezentowaniu interesów.

3.8 Nowe unijne logo produkcji ekologicznej zacznie obowiązywać w przyszłym roku. Należy rozważyć propozycję, by rozszerzyć jego stosowanie na produkty z państw trzecich w kontrolowanych warunkach, jak również możliwość zróżnicowania logo, być może przy użyciu innych kolorów, aby podkreślić, że dany produkt pochodzi z kraju spoza UE.

Bruksela, 4 maja 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON

⁽¹⁾ Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91.

⁽²⁾ Rozporządzenie (EWG) nr 1804/99.

⁽³⁾ Międzynarodowa Federacja Rolnictwa Ekologicznego (IFOAM) liczy ponad 750 członków ze 115 krajów.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 271/2010.

⁽⁵⁾ Dane za rok 2009.